

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011533
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320011533.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného E. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 31T/157/2020-146 zo dňa 9. júna 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.02.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. B., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 31T/157/2020-146 zo dňa 9. júna 2021 bol obžalovaný E. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom N. ul. XXXX/XX, Z., t.č. bytom L. P. XX, F. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 03.01. 2020 v čase o 1:55 hod v Seredi po ulici Hviezdoslavovej viedol ako vodič motorové vozidlo Škoda Octavia EČ:BL816XB, pričom mu bola rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta č. ORPZ-GA-ODI2-491/2019/2019-P zo dňa 03.09.2019, právoplatným dňa 14.10.2019, uložená sankcia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 36 mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/111/2019 zo dňa 07.10.2010, právoplatný toho dňa, uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 5 rokov, ktorý začal plynúť dňa 29.07.2016, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 146-149.

Z obsahu spisu vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 22.12.2020 na Okresný súd Galanta obžalobu sp. zn. 3 Pv 13/20/2202 zo dňa 16.12.2020 na obžalovaného E. B., nar. XX.XX.XXXX pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby.

Okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, pričom boli splnené podmienky pre pojednávanie v jeho neprítomnosti tak ako vyplýva z § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, prečítaním výpovedi svedkov z prípravného konania a tiež oboznámením s listinnými dôkazmi. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za to, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je obžalobou kladené za vinu. Obžalovaný v inkriminovaný deň viedol motorové vozidlo aj napriek tomu, že v uvedenom čase mal uložené celkom tri zákazy činnosti viesť motorové vozidlá. Po zastavení vozidla hliadkou PZ obžalovaný vedomý si zákazu viesť motorové vozidlá prešiel zo sedadla vodiča na zadné sedadlo vozidla, následne sa hliadke PZ priznal k zadržaniu vodičského oprávnenia a uloženia zákazu viesť motorové vozidlá. Okresný súd obhajobu obžalovaného o tom, že viezol svoju kamarátku, svedkyňu R. V. do nemocnice, neprijal. Svedkyňa R. V. vyvrátila tvrdenia obžalovaného, v inkriminovaný deň v nemocnici ošetrová nebola pričom z Oznamenia koordinačného strediska integrovaného záchranného systému vyplynulo, že v uvedený deň obžalovaný záchrannú zdravotnú službu nevolal tak ako tvrdil, čo potvrdila aj táto svedkyňa. Okresný súd pri ustálení viny prihliadol aj na to, že obžalovaný podal odpor proti trestnému rozkazu, pričom namietal len voči výške uloženého trestu. Pri ukladaní trestu okresný súd zohľadnil okrem zásad vyplývajúcich z § 34 a nasl. Trestného zákona aj to, že obžalovanému bolo doposiaľ uložených osem blokových pokút za priestupky v cestnej premávke, pričom mu bol celkom desaťkrát uložený zákaz činnosti viesť osobné motorové vozidlá. Obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/299/19, právoplatným dňa 22.11.2019 bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 7 rokov (t.j. do roku 2024). Obžalovaný bol doposiaľ 14 krát priestupkovo riešený, a to najmä za priestupky na úseku cestnej premávky. Okresný súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a tiež jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, preto pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 0 až 2 roky. Okresný súd považoval za primeraný trest vo výmere 8 mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Zároveň obžalovanému podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 151 a č.l. 156.

Obžalovaný podal odvolanie výlučne čo do výroku o treste, pričom naďalej tvrdil, že v inkriminovaný deň viezol svoju kamarátku - svedkyňu R. V. k lekárovi, ktorú skutočnosť žiadal zohľadniť pri ukladaní trestu. Rovnako žiadal zohľadniť to, že obžalovaný sa ku skutku priznal, svoje konanie úprimne oľutoval. Poukázal na to, že predchádzajúci výkon trestu bol dostatočný pre nápravu obžalovaného. Ak by mu svedkyňa neuviedla, že má zdravotné problémy, motorové vozidlo by nevedol. Navrhol, aby mu odvolací súd uložil peňažný trest, alternatívne uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 22.02.2022 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obhajcu obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, na čo senát odvolacieho súdu rozhodol, že verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaného. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry sa stotožnila s napadnutým rozsudkom, odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného sa pridržal písomných dôvodov odvolania, zotrval na odvolacom návrhu, t.j. na uložení peňažného trestu alternatívne trestu nespojeného s odňatím slobody.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Trest uložený obžalovanému považuje sa primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Vzhľadom na to, že odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne čo do výroku o treste napadnutého rozsudku, odvolací súd preskúmal len správnosť a zákonnosť tohto odvolaním napadnutého výroku.

S prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, okolnosti spáchania skutku, osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť odvolací súd v celom rozsahu súhlasí so záverom okresného súdu o potrebe vplývať na obžalovaného uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Aj napriek kvalifikácií skutku spáchaného obžalovaným ako prečinu a teda jeho nižšej závažnosti však bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť uložením nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to pre vysokú mieru recidívy v jeho správaní a absolútnej ignorácií uloženého zákazu viesť motorové vozidlá, ktorý zákaz bol obžalovanému uložený opakovane tak v trestnom ako aj priestupkovom konaní. Obžalovaný spáchal skutok v čase, kedy mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 5 rokov rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/111/2019 zo dňa 07.10.2010, s výkonom ktorého sa začalo po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 29.07.2016, súčasne trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/299/19 zo dňa 22.11.2019 po dobu 7 rokov (t.j. len dva mesiace pred spáchaním skutku) a tiež rozhodnutím ODI Galanta č. ORPZ-GA-ODI2-491/2019-P zo dňa 03.09.2019 (t.j. necelé 3 mesiace pred spáchaním skutku). Obžalovaný aj napriek opakovanému zákazu viedol motorové vozidlo, motorové vozidlo si dokonca opakovane požičal od spoločnosti poskytujúcej služby v oblasti prenájmu, resp. požičania motorových vozidiel, čo svedčí o jeho úmysle porušovať zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Obhajoba obžalovaného o nutnosti odvozu svojej kamarátky neobstojí, pretože z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by v prípade svedkyne išlo o život ohrozujúci stav.

Pokiaľ by aj išlo o potrebu bezodkladnej potreby lekárskeho ošetrovania, obžalovaný ako aj svedkyňa mohli privolať rýchlu zdravotnú pomoc, čo neurobili, hoci obžalovaný tvrdil opak. Tvrdenie obžalovaného o tom, že v inkriminovaný deň sa opakovane snažil privolať rýchlu zdravotnú pomoc bolo vyvrátené záznamom z Koordináčného strediska integrovaného záchranného systému, z ktorého vyplynulo, že ani obžalovaný ani svedkyňa R. V. v uvedený deň v rozhodný čas rýchlu zdravotnú službu nevolali, navyše, sama svedkyňa poprela obhajobu obžalovaného.

Obžalovaný svojím konaním vyvolal nielen pochybnosti o možnostiach jeho nápravy, pretože z obsahu spisu je badateľný úplný dešpekt k zákonným normám, ale aj pochybnosť o vodičskej spôsobilosti. Obžalovaný navyše skutok spáchal v dobe podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/299/19, k čomu odvolací súd dodáva, že pokiaľ obžalovaný spácha úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, či výrazne krátko po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podmieneného prepustenia, ide o závažnú skutočnosť, ktorá má dôsledky pri postihu v trestnej veci, v ktorej znova spáchal trestný čin. Osobitne je to výrazné práve pri recidíve, teda pri opätovnom spáchaní úmyselného trestného činu po trestnom postihu za spáchanie úmyselného trestného činu / navyše v uloženej skúšobnej dobe/, čo sa vzťahuje na tento prípad. Tento dôsledok je zvýraznený v ustanovení § 49 ods. 2 Trestného zákona, ktorý vylučuje podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, a teda v prípade ukladania trestu odňatia slobody vlastne pripúšťa len uloženie tohto druhu trestu spojeného s výkonom trestu príslušným spôsobom v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Odvolací súd neprijal ani námietku obžalovaného o tom, že predchádzajúci trest odňatia slobody bol dostatočný na jeho prevýchovu, pretože uvedené priamo vylučuje práve opakované páchanie trestnej činnosti aj po výkone trestu odňatia slobody. V prípade tohto obžalovaného nemožno ani len uvažovať o nepodmienenom treste, keď postoj obžalovaného k svojej protiprávnej činnosti odzrkadľuje jeho odpis z registra trestov ako aj registra priestupkov, ktorý preukazuje absenciu kritického vnímania protiprávnej činnosti obžalovaným.

Pokiaľ sa obžalovaný domáha zohľadnenia priznania sa pri uložení trestu, uvedenú skutočnosť zohľadnil už okresný súd v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

V danom prípade odvolací súd nezistil ani to, že by v súlade s účelom trestu v prípade tohto obžalovaného bolo uloženie peňažného trestu ako alternatívneho trestu či trestu nespojeného s odňatím slobody obžalovaného. Domáhať sa uloženia miernejšieho trestu je v tomto prípade je právne irelevantné, nakoľko závažnosť spáchaného prečinu je výrazne vyššia vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného, spôsob a okolnosti trestnej činnosti, priamy úmysel obžalovaného a jeho ľahkovážny prístup k páchaniu trestnej činnosti v spojení so značne ohrozenou možnosťou jeho nápravy. Uloženie peňažného trestu by bolo v tomto prípade neprimerane miernym trestom, navyše v rozpore so základnou filozofiou alternatívnych trestov, cieľom ktorých je ponechať odsúdeného na slobode a uložiť mu taký druh trestu, ktorý bude pôsobiť preventívne proti páchaniu ďalšej trestnej činnosti.

K vyššie uvedenému je nutné podotknúť tiež to, že trest v trvaní 8 mesiacov je trestom na hranici 1/3-iny trestnej sadzby (0-2 roky), a teda trestom miernym. Vzhľadom na závažné pochybnosti o vodičskej disciplinovanosti, potrebu ochrany spoločnosti práve pred nedisciplinovanými vodičmi z dôvodu svojho opakovaného ľahkovážneho alebo arogantného prístupu k tejto činnosti bolo správnym uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 2 rokov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.